

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIĘBIORCZASCI I ADMINISTRACJI W
LUBLINIE
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ**

*До 100-ліття Одеського національного
політехнічного університету*

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ
УКРАЇНИ»**

25-27 червня 2018 року, м. Одеса

Київ - 2018

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві. Окремо увагу приділено характеристиці української політичної системи та пошукам шляхів підвищення ефективності її функціонування. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилися осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В.П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри державознавства і права Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Білоусов О.С. – доктор політичних наук, професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету

Чістякова І.М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету

Гегечкорі О.В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України

Прилуцька А.Є. – канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

Шевченко В.П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України

Шевченко Г.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії

Кривдіна І.Б. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар);

Моїсеєва Т.М. – кандидат історичних наук, доцент кафедри правознавства ОНПУ.

Рецензенти:

Пахомова Т.І. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри регіональної політики та публічного адміністрування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Сухотеріна Л.І. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного політехнічного університету

Оганісян М.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри публічного управління та регіоналістики Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України

Актуальні питання державно-правового розвитку України: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 100-літтю Одеського національного політехнічного університету (25-27 червня 2018 р., м. Одеса). – К.: Каравела, 2018. – 160 с.

ЗМІСТ

Оборський Г.О. Впровадження нових педагогічних технологій в системі вищої освіти України.....	6
Нестеренко С.А. Підвищення рівня правосвідомості та правової культури у студентів ЗВО.....	10
СЕКЦІЯ 1 «СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ»	
Бабіна В.О. Реалізація прав і свобод людини в сучасній Україні: окремі проблеми правового регулювання.....	13
Гегечкорі О.В., Семенов С.С. Правова культура як складова загальної культури військовослужбовців.....	16
Киртока М.П. Перспективи зміни організаційного механізму управління концесійною діяльністю в Україні.....	18
Марущак В.П. Право і стратегічне планування економіки.....	21
Марущак О.І. Порівняльна характеристика податків і права.....	25
Молчанов В.В. Правове регулювання страхування інтелектуальної власності: міжнародний досвід.....	29
Озернюк Г.В. Державні органи як суб'єкти регулювання страхових правовідносин.....	30
Ровинський Ю.О. Посилення фінансового контролю як наслідок загальносвітових тенденцій розкриття банківської таємниці.....	31
СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»	
Бачинська К.В. Правове забезпечення реалізації реформи децентралізації.....	37
Забарна Е.М. Формування регіональних студій як комплексної категорії територіального розвитку.....	39
Новак Г.Д. Реалізація державної регіональної політики України в аспекті транскордонного співробітництва.....	42
Панченко Г.О. Реформа сучасної системи державного управління України: реалії та перспективи.....	45
СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»	
Гришкорін М.Г. Фізична підготовка туриста.....	48
Зазимко Н.С., Банокіна Л.А. Самостоятельные занятия оздоровительным бегом.....	51
Кривдіна І.Б. Система гуманітарної допомоги ЄС для громадян України.....	53

Латишева В.В. Міжнародний досвід соціально-правового захисту працівників Національної поліції України.....	56
Мамонтова Э.В., Пелевин Е.Ю. Социальный вектор украинских реформ: некоторые итоги и перспективы.....	59
Петелкакі В.В., Грєєва В.І., Трапезникова С.С. Нейробіка: гімнастика для розуму.....	63
Петелкакі В.Ф., Грєєва В.І., Трапезникова С.С. Вплив дихальних вправ на здоров'я студентів спеціального медичного відділення.....	66
Шевченко В. П., Шевченко М. Г. До питання формування здорового способу життя молоді.....	69
СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ ТА ДЕРЖАВІ»	
Кутузова Н.Г. Малый бизнес: вчера, сегодня, завтра.....	71
Овчаренко Т. Д. Особливості інноваційної педагогічної діяльності при викладанні суспільних дисциплін.....	74
Оганісян М.С. Соціокультурні цінності як чинник формування етики публічного службовця.....	79
Романова О.К., Курова Г.І. Вивчення української мови іноземними студентами в закладах вищої освіти України.....	82
Роша Л.Г. Системна оцінка організації патологоанатомічної служби України.....	83
Шевченко Г.О., Шевченко М.Г. Міждисциплінарні зв'язки між теоретичним і виробничим навчанням.....	86
Яковлєв І.В. Конгрес української інтелігенції та процеси трансформації в українському суспільстві.....	89
Янюк С.В. Сучасні реалії територіальної оборони України.....	91
СЕКЦІЯ 5 «ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ»	
Білоусов О.С. Громадсько-політичні практики як форма накопичення активістських ресурсів.....	93
Піча Володимир Політична культура суспільства.....	96
Шановська О.А., Філоненко К.М. Методи впливу на виборців під час проведення виборчої кампанії в Україні.....	102
Шишименко И.Н. Политическая экспертиза в политико-управленческом процессе.....	105
СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»	
Букач В.М. Право і культура.....	108

Воробйова Г.В. Французський кінематограф початку ХХ століття та його вплив на європейський та український кінематограф.....	110
Гегечкорі О.В., Молчанов А.А. Роль політичної соціалізації в становленні особистості	113
Моїсеєва Т.М. Законодавчо-нормативне визначення умов утримання «клієнтів» гамівних (виправних) будинків (на матеріалах Повного зібрання Законів Російської імперії).....	114
Непіпенко Л.П., Гегечкорі О.В. Сутність, стан і перспективи капеланської служби у Національній гвардії України.....	117
Соловйов К.В., Какурін Д.О. (Науковий керівник - Овчаренко Т.Д.) Духовні цінності українського козацтва.....	119
Федорова А.І. Діяльність Івана Цепова щодо зміцнення старообрядництва в Одесі (початок ХХ ст.).....	123
Чернов Т.О. Особистісна зрілість в системі соціальних трансформацій.....	126
Чістякова І.М. Глобалізація духовного та бездуховного у сучасному світі.....	129

СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»

Василенко О. П., Колесов Є. І. Функціонування документної комунікації у закладах вищої освіти України.....	132
Гибински Л. Гендерний фактор в рекламних технологіях.....	135
Kazimir Alexandr. Impacts of information systems.....	136
Кубко В.П. Феномен реклами як сучасного засобу комунікації в інформаційному просторі.....	140
Панькевич О.О. Комунікативна компетентність як інструмент успіху майбутнього журналіста.....	143
Татакі О.О., Білошкурська К. Особливості створення електронного видання для спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа».....	146
Татакі Д.Д., Татакі О.О. Дистанційні освітні технології в організації навчального процесу в ОНПУ.....	150
Chernov Timorhey. Managing information systems.....	152
Шевченко Б.Г. Державна інформаційна політика в Україні та суспільство.....	154
Шевченко О.В. Інформаційна складова діяльності державних органів місцевої влади України.....	156

Чістякова І. М.

канд. філос. наук, доцент, зав. кафедри правознавства,
Одеський національний політехнічний університет
(Одеса, Україна)

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ДУХОВНОГО ТА БЕЗДУХОВНОГО У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Людське життя - суспільне та індивідуальне — є не тільки піднесення, але й падіння людського духу, не тільки перемога Істини, Добра, Краси, але й кривди, зла, спотвореного. Чи слід ці негативні прояви розглядати як висвітлення духу в бутті, чи як відсутність? Справа в тому, що справжня духовність у реальному житті має різні форми прояву. Крім справжньої, існує ще і позірна духовність, бездуховність.

Бездуховність - спустошеність внутрішнього світу особи, нездатність індивідуально- особистісно, тобто творчо, вільно та відповідально ставитися до світу, себе, іншого, ворожість та недовірливість до них виступає не ціннісним, а утилітарним вимірюванням буття. Позірна духовність виникає там, де людина сполучена не з справжнім буттям у всій його повноті, а з його обмеженими, позірними формами. Різновидів позірної духовності є багато:

- розщеплення ціннісного світу людини;
- домінування окремої групи цінностей як абсолютної, але в дійсності не є такою;
- невміння співвідносити загальнолюдські цінності з реальними життєвими ситуаціями (духовна глухість);
- нездатність втілювати ці цінності у життя (духовна неспроможність).

Гнітюче розшарування суспільства, розкол на прошарки, групи, клани за матеріальними, олігархічними та кримінальними ознаками, зубожіння переважної кількості людей, занепад культури, аморальність, знецінення і брак духовності все більше і більше погіршують людські відносини в нашому суспільстві. Духовність та святість катастрофічно втрачають свої чинні місця у формуванні світогляду і зміцненні духу.

У сучасних умовах вседозволеності суспільство все більше втягується в трясовину і вражається небезпечними пухлинами різних видів залежностей через швидкі тенета внутрішнього, безжалісного ворога - через пороки аморальності та бездуховності. Це, на мою думку, і є деструкцією та негараздами, деградацією особистості і суспільства, анти прогресу, об'єктивною перепороною постійного розвитку. Духовна небезпека - найстрашніша за всі існуючі загрози. Розплата за бездуховність відчувається скрізь. Вона рано чи пізно настигне кожного, руйнуючи сучасне і майбутнє.

Ніколи ще в історії людства протиріччя між духовністю і бездуховністю не досягали такої гостроти, як на початку ХХІ століття. З одного боку, бачимо гігантський злет технологічної цивілізації й авангардних форм культури, з іншого - духовне зубожіння "аутсайдерських" груп суспільства, поширення аморалізму, людоненависницької ідеології та психології.

Якщо оцінювати культурний розвій за гуманістичним критерієм розвитку людини, то ХХ століття здійснило чимало кроків на шляху її визволення, осягнення прав і свобод. Перш за все, небачено зросла технологічна потужність людства, прокотилося кілька хвиль науково-технічних революцій.

По-друге, нагромаджено величезний моральний досвід. Війни і революції, соціально-економічні кризи і розпад колоніальних систем посіяли не тільки гіркі зерна розбрату людей, але й вчили людяності.

По-третє, технологічні і морально-політичні досягнення нашої епохи відобразилися у світовій філософії. У центрі уваги видатних мислителів - Людина - з її пошуками і ваганнями, сумнівами і надіями. Філософія, як „духовна квінтесенція епохи”, відобразила трагізм і духовне воскресіння людства. Філософські дослідження допомагають спрямувати духовне життя людей на осягнення найвищих цінностей та ідеалів (свободи, творчості, самореалізації та самовдосконалення).

По-четверте, ХХ століття знаменувалося досягненнями у багатьох видах мистецтва, появою нових його різновидів на засаді науково-технічної революції.

Незважаючи на високі досягнення, проблем у розвитку духовної культури стало, мабуть, не менше, а більше. Проблеми ці зумовлені, насамперед, зростанням ролі соціально-економічних і політичних інститутів сучасного суспільства.

Перед суспільством у XXI столітті постає питання: які ж подальші перспективи духовного розвитку людства? Відповідаючи на це запитання, можна формулювати оруелівські „антиутопії” про повну деградацію духовності або сен-симонівські „утопії” про її найвищий розквіт у майбутньому. Але абсолютизація жодної з існуючих тенденцій неприпустима. Слід виходити з наявної ситуації духовного розвитку.

У сучасних умовах значно підсилюється поширення явищ бездуховності і позірної духовності, причому найбільшу загрозу зумовлює саме позірна духовність. Бездуховність поширюється насамперед в країнах пост-тоталітаризму, де виникає аномія (ціннісно- нормативний вакуум), і єдиною спрямованістю стає досягнення мети - успіху будь-якою ціною. Але бездуховність значно легше розпізнати. Бо більш однозначно сприймається як негативне явище, ніж позірна духовність. Крім того, у процесі оздоровлення суспільства, подолання аномії, ціннісно-нормативний вакуум заповнюється вже не маргінальними і відхиляючими від норм ціннісними орієнтаціями, а інституціонально визначеними. Тому, на мою думку, постає питання про те, які власне духовні цінності визначатимуть життєдіяльність суспільства та особи - справжні чи позірні. Ситуація загострюється тим, що втрата універсальними цінностями своєї актуальності та загальної значущості (абсолютності) в суспільстві та особистій свідомості, докорінна зміна традиційних ціннісних орієнтацій та пошук нових духовних підвалин буття - загальна риса суспільства. Тому, вважаємо, що від автентичності образу духу, що викристалізовується в сучасну епоху, залежить доля людини, суспільства, цивілізації.